

busa, Europapress Holding, pokazao kao predvodnik trenda, najveštije doprinjevši eksploraciji novoga oblika reklamiranja. Na sličan su način obradivane priče o lumenima iz Hrvatskog telekoma, INA-e, i drugih velikih kompanija. Novinari koji rade u redakcijama ispisivali bi kartice tekstova hvaljeći podvige domaćih i uvoznih kompanija, dok bi kreativni marketinški odjel medejske kuće, u dogovoru s firmom koja je platila izradu teksta, odredio na koji će se način tema obradivati. Manje od dvije godine od uspostavljanja odjela za proizvodnju native tekstova EPH-a, novi izdavač Hanza Media potvrdio je lidersku poziciju na hrvatskom tržištu, a i šire. Nedavno je dobio tri nagrade Native Advertising Instituta u Berlinu za kvalitetu i kreativnost pri izradi tekstova za klijente, objavljene u medijima od Jutarnjeg lista, Slobodne Dalmacije i Globusa, pa sve do niza internetskih platformi.

Nagrađeni su za izradu poučne grafičke mape koja je svakom građaninu objasnila rizik od poplave, požara, provale i potresa. Projekt u kojem su sudjelovali novinari KRISTINA TURČIN i DUŠAN MILJUŠ sponzoriralo je Croatia osiguranje. Prvo mjesto osvojeno je i u kategoriji 'Video sa specijalnom' za vozilo Dacia Duster u tri nastavka pod nazivom 'HGSS: Svjedočanstvo o hrabrosti i požrtvovnosti'. Ovu reportažu MARIJA PUŠIĆ posvećenu Hrvatskoj gorskoj službi spašavanja, u Jutarnjem listu pročitalo je više od 239.000 ljudi i može poslužiti kao pogledni primjer prikrivenog oglašavanja. Nagrađen je i u serijal plaćenih tekstova o turizmu, u kojem je autorica NADAIRENA FIŠIĆ pisala autentične preporuke i svjedočanstva o svakodnevnom životu Hrvata koji žive u dalekim krajevima.

Kad smo za komentar o ovoj neobičnoj situaciji zamolili ANU PLIŠIĆ, nekadašnju urednicu u Jutarnjem listu i sadašnju voditeljicu odjela za plasman native sadržaja Hanza Medije, nakon prvoga razgovora više se nije javljala na pozive. Zanimalo nas je kako gleda na činjenicu da novinari sudjeluju u reklamnoj propagandi, premda to po etičkim običajima i Kodeksu časti hrvatskih novinara Hrvatskog novinarskog društva ne bi smjeli raditi. Odgovor je izostao i od strane glavnog urednika Jutarnjeg lista DRAĞANA OGURLIĆA, koji se nije javljaо na naše pozive.

Nagrađeni reklamni sadržaji, naime, po malo se čemu razlikuju od konvencionalnih novinskih tekstova, pa tako ni po grafičkoj obradi. Tek egide i sramežljive oznake pri kraju tekstova daju do znanja da je riječ o sponzoriranim sadržajima. Iako Hanza Media predvodi trend, ona nipošto ne predstavlja eksces. U zadnje dvije godine malo je tiskanih i internetskih medija koji na različite načine nisu počeli koristiti ovakav oblik oglašavanja.

Premda količinski i sadržajno kaska za zapadnim zemljama, hrvatsko medijsko tržište sve je napućenje ovakvim poluprikrivenim oglašavanjem, od specijaliziranih vijesti na internetskim portalima pa do sadržaja u tiskovinama. Redakcije poput Jutarnjeg lista polako uspostavljaju odjele za proizvodnju native oglasa, nudeći oglašivačima dodanu vrijednost u formi novinarskih oglasa. Trend su prepoznale i reklamne agencije, pa se u njima sve više radi na uspostavi ovakvih praksi. Pojedine agencije, primjerice, u svojim odjelima zapošljavaju novinare i analitičare, koji u koordinaciji izrađuju medijski sadržaj i plasiraju ga na tržište.

Razlog za popularizaciju ove forme oglašavanja leži u njegovoj vidljivosti i brojnim prednostima za oglašivače. Jedno je istraživanje pokazalo kako native reklame povećavaju afinitet korisnika za devet posto prema oglašenom proizvodu ili usluzi i čak za 18

PREDSTAVLJAMO JUNAKE IZ HEP-a Ovi radnici ne boje se ni visina ni dubina: 'Naš cilj je samo jedan - pomaganje ljudima'

Tomislav Mamic

06.06.2015. u 12:01

i pred
priročn
PRIPR
ERASI

PR

Reklama za HEP
u tjedniku Globus

posto povećavaju mogućnost ostvarenja kupovine. Procijenjeno je pritom da će se u native uložiti više milijardi dolara kroz nekoliko sljedećih godina na globalnoj razini.

Prema Europskom udruženju digitalnog i interaktivnog marketinga, native oglasi mogu biti i oni na internetskim tražilicama. Pojavljuju se i kao preporuke za druge sadržaje, promovirane ponude na socijalnim mrežama i portalima, kao standardni oglasi koji je usko povezan sa sadržajem rubrika novinskih platformi te oglasi unutar sadržaja. Upravo je potonji aspekt izazvao najviše kontroverzi i polemika u zapadnim zemljama, jer se oglasi unutar sadržaja obično pišu u suradnji s uredništvom, kako bi sadržajem i stilom što više odgovarali ostatku medija.

Iako su ga pritisnuti padom tiraže i prihoda prihvatali čuveni zapadni mediji poput Forbesa, The Economist, Washington Posta ili Timea, rasprava o konačnom rušenju zida između oglasa i novinarstva tamo je i dalje aktualna. Protivnici ovakve prakse tvrde kako je riječ o tome da korporativni sektor nakon više desetljeća utjecaja i pritiska na medije sada bez ikakve borbe i na poziv samih medija legalno preuzima područje novinarstva, uništavajući integritet i smisao cjelokupne struke. Ciničniji pak kritičari komercijalnog žurnalizma ističu da je legalna prostitucija s oglašivačima poštenija od dosadašnjih ilegalnih radnji, mimo fokusa javnosti i čitatelja.

Premda svjesna mogućih problema, većina navedenih medija obrazložila je svoju odluku nužnošću prilagodbe tržišnim okolnostima, u kojima se borba za sve manje oglasa, uslijed preusmjerenja oglašivačke industrije na internet, mora voditi

Korporativni sektor sada bez ikakve borbe i na poziv samih medija legalno preuzima područje novinarstva, uništavajući integritet i smisao struke

na sve kreativnije načine. Dok je The New York Times odlučio u potpunosti odvojiti proizvodnju reklama od novinarskog dijela redakcije, britanski The Guardian angažirao je novinare za proizvodnju ovakvih oblika oglašavanja. Svi, međutim, drže da se native oglasi mogu pisati i proizvoditi, bez utjecaja na uredničku politiku prema oglašivačima. Za razliku od SAD-a, rasprava o etičnosti ovakvog oblika oglašavanja u Hrvatskoj nije previše zaživjela, iako situacija zaziva takav razgovor.

Kad je u veljači ove godine trend uzeo ozbiljnoga maha, Novosti su zamolile Hrvatsku udrugu reklamnih agencija (HURA) da se očituje o primjeni ovakvih oglasa u Hrvatskoj. Sud časti HURA-e analizirao je primjere na web stranicama Jutarnjega, Tportala, 24sata i u tiskanom izdanju Jutarnjeg lista. Jednoglasno je donijet zaključak da proučena tržišna komunikacija nije u skladu s odredbama strukovnog Kodeksa. Razlog: oglasi nisu dovoljno prepoznatljivi, označeni i odijeljeni kako bi prosječnom potrošaču bilo jasno da se radi o obliku tržišne komunikacije, odnosno reklami, a ne novinskom sadržaju.

Radi se o zavaravanju potrošača, odnosno nedopuštenom oglašavanju – poručeno nam je iz HURA-e, čiji predstavnik KAMILO ANTOLOVIĆ jedan od najvećih stručnjaka na ovome polju, već mjesecima upozorava na nužnost reguliranja ovog područja i opasnost od kršenje niza zakona koji jasno nalaže vidljivost i odvojenost reklama od ostatka sadržaja. Po njemu, riječ je o pravnom i etičkom problemu. Oglas, kaže, uviјek mora biti jasno odijeljen i označen te ne smije zburjivati potrošača.

Potrošač na prvi pogled treba razlikovati programski sadržaj i oglas. Ako to ne može, onda imamo problem, što dovodi do pitanja kuda ide novinarstvo s objektivnošću i nezavisnošću ukoliko se počinje baviti native oglašavanjem – ističe predstavnik reklamnog ceha. Kao nekadašnja glavna urednica Tportala, ĐURĐICA KLANCIR susrela se sa native oglasima u jesen prošle godine. Iz reklamne agencije dostavljeni su im reklamni tekstovi, pod obrazloženjem da oglašivači žele i takav oblik oglašavanja.

Odmah sam tražila da bude precizno i jasno naznačeno da je to oglas jer tako nalažu zakoni. Upozoravalo me se na druge slučajevne u drugim medijima, gdje je bilo vidljivo da ovakvi oglasi prolaze bez oznaka. Inzistirala sam da redakcija i novinari nikako ne budu uključeni u takve procese. Kasnije sam čula da u drugim medijima urednici i novinari sudjeluju u tome. U mom uredničkom man-

datu to je striktno bilo zabranjeno – ističe Klancir.

Naime, Zakon o medijima propisuje da oglas mora biti jasno označen i vidljivo odijeljen od drugih programskih sadržaja. Oglas ne smije biti takav da izazove dojam da je riječ o programskom sadržaju medija. Ovaj Zakon inkriminira prikriveno i prijevarno oglašavanje. 'Prikrivenim oglašavanjem smatra se svaka novinarska forma (pisani tekst, fotografija, slika, crtež i dr.) koja je na bilo koji način plaćena, a nije jasno označena kao oglašavanje', propisuje se.

Ako te netko obavještava da ima dobro auto osiguranje, ali je pritom to jasno naznačeno kao oglas, onda nema nikakvog problema. Međutim, namjera je oglašivača i agencija da to sve više izgleda kao običan novinarski tekst, da bi ljudi što više kličali i čitali. To, međutim, zbujuje čitatelje i škodi medijima. To je pogubno za novinarstvo – kaže Klancir.

Suprotno njenim i Antolovićevim dilema, dosad se u hrvatskim medijima ciljalo da se ovakvi oglasi što prirodne stope s okruženjem i poprime obilježja novinarstva, u smislu sadržaja i minimalnih upozorenja da je riječ o propagandi. Tako je arhaična fraza 'promo' zamijenjena sitnim egidama kao što su 'omogućio', 'ovo rubriku donosi vam', ili naznakama da je tekst donezen u 'suradnji' s određenim oglašivačem. Natpis 'Adris Grupa', primjerice, gotovo nevidljivo stoji uz jedan tekst objavljen u tiskanom izdanju Jutarnjeg lista. Štoviše, radi se o tekstu aktivne političarke SANDRE ŠVALJEK, kandidatkinje za gradonačelnicu Zagreba na narednim izborima. Ozbiljna analiza, garnirana osobnim ideološkim pozicijama autorice, zazivala je fiskalnu disciplinu u radu tada nadolazeće vlade TIHOMIRA OREŠKOVIĆA i objavljena je, dakle, zahvaljujući Adrisu.

Iz Hrvatske udruge reklamnih agencija poručuju da se oglasima koji nisu jasno označeni kao reklame zavaravaju potrošači

Iako je popularizirano unazad nekoliko godina, temelji ovakvog oglašavanja u svijetu i Hrvatskoj su prisutni znatno duže vrijeme. No za razliku od 'sponzoriranog' ili 'promotivnog sadržaja' i jasnog odjeljivanja tekstualnog oglasa od novinskog okruženja, native u Hrvatskoj od svojih početaka odlazi u opisanu sivu zonu.

Večernji list je tako prošle godine imao kampanju osvještavanja školaraca o zdravoj prehrani. U suradnji s portalom Ordinacija.hr i estradnim pjevačem LUKOM NIŽETIĆEM obilazili su javne škole, zajedno s Podravkinim stručnjacima i proizvodima. Nakon toga je Podravka počela održavati 'ekudativnu' predavanja o zdravoj prehrani, koristeći pri tom prepoznatljive Podravkine namirnice, dok je sa svih strana stršio logotip kopričnice kompanije. Tekstovi u Večernjem su plasirani kao normalni autorski članci, bez ikakve naznake da je riječ o sponzoriranom projektu, premda se evidentno radilo o kampanji za koju Večernji od Podravke dobiva novce. Zamoljeni da se očituju, iz HURA-e su poručili da je bilo kakav oblik tržišne komunikacije unutar škola, vrtića i drugih prostora u kojima pretežito borave djeca neetičan. ■